

Sygn. akt IV U 961/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2017 r. w S.

odwołania W. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 listopada 2016 r. Nr (...)

w sprawie W. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. J. przysługuje prawo do emerytury od dnia 1 października 2016 roku.

Sygn. akt IV U 961/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił W. J. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w Ż., gdyż przedłożone oświadczenia świadków nie stanowią środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach, a ubezpieczony nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. J., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony domagał się uznania jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w Ż. od 7 września 1967r. do 30 listopada 1990r. Podniósł, że w tym czasie świadczył pracę mechanika w kanałach (odwołanie z załącznikami k.1-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. J. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 27 października 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.l-4 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 29 lat, 6 miesięcy i 7 dni, z czego okresy składkowe stanowią 28 lat, 1 miesiąc i 6 dni, zaś okresy nieskładkowe 1 rok, 5 miesięcy i 1 dzień. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w Ż., gdyż oświadczenia świadków nie stanowią środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach. Z uwagi na brak wymaganego ustawą co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 7 listopada 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (decyzja z 7.11.2016 r. k.13 akt emerytalnych).

W. J. był zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. (od 1991r. Przedsiębiorstwo (...) S. z siedzibą w Ż., a następnie (...) sp. z o.o. w Ż.) w okresie od 7 września 1967r. do 26 października 1974r. oraz od 10 sierpnia 1976r. do 17 czerwca 1999r. w pełnym wymiarze czasu pracy, z czego w okresach: od 3.12.1992r. do 4 grudnia 1992r.; od 28 grudnia 1992r. do 29 grudnia 1992r.; 17 grudnia 1992r.; 24 grudnia 1993r.; 31 grudnia 1993r. oraz od 16 września 1998r. do 19 września 1998r. przebywał na urlopie bezpłatnym, a w okresie od 27 października 1972r. do 26 października 1974r. odbywał służbę wojskową (świadczenie pracy i zaświadczenie z (...) w S. w aktach osobowych). Ubezpieczony został zatrudniony w Państwowym Ośrodku (...) w S. na podstawie umowy o naukę zawodu na okres 3 lat od 7 września 1967r. do 31 sierpnia 1970r. w charakterze mechanika ciągnikowego. Wówczas praktyki w zakładzie pracy odbywały się 3 razy w tygodniu od 7:00 do 14-15:00. Następnie od dnia 1 września 1970r. otrzymał umowę o pracę na czas wstępnego stażu pracy wynoszącego 1 rok z możliwością skrócenia do 6 miesięcy. Od dnia 1 kwietnia 1971r. powierzono mu obowiązki na stanowisku mechanika ciągnikowego. Podaniem z dnia 9 sierpnia 1976r. ubezpieczony wystąpił o zatrudnienie go w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. w charakterze mechanika ciągnikowego, na którym to stanowisku został ponownie zatrudniony od dnia 10 sierpnia 1976r. Z dniem 1 września 1980r. powierzono mu stanowisko montera mechaniki maszyn i urządzeń rolniczych. Od lipca 1988r. wnioskodawca był zatrudniony jako mechanik gwarancyjny, następnie z dniem 1 stycznia 1992r. powierzono W. J. obowiązki ślusarza za obopólną zgodą. Do zakresu czynności na stanowisku ślusarza warsztatowego na wydziale mechanicznym-konstrukcje należała: obsługa pras mechanicznych i hydraulicznych, obsługa nożyc gilotynowych, proste roboty na tokarce jak gwintowanie narzynką, zataczanie prętów, wiercenie otworów wiertarką, cięcie materiałów piłami ramowymi, tarczowymi i przecinarkami, obsługa nożyc wieloczynnościowych, w razie potrzeby pomoc spawaczowi przy składaniu konstrukcji, malowanie wykonanych konstrukcji produkowanych na Wydziale, dostarczanie materiałów na stanowisko pracy oraz do magazynu wyrobów gotowych, pomoc przy rozładunku i załadunku materiałów i wyrobów gotowych. Powyższy zakres czynności obowiązywał wobec ubezpieczonego od dnia 3 sierpnia 1992r. (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego).

Pracę na stanowisku mechanika ciągnikowego (określanego w aktach osobowych również jako monter mechaniki urządzeń i maszyn rolniczych) ubezpieczony wykonywał w kanale remontowym, dokonując napraw ciągników rolniczych i sprzętu ciężkiego. Okazjonalnie zdarzało się, że wykonywał prace naprawcze poza kanałem, jednak były to czynności bezpośrednio związane z naprawami dokonywanymi w kanałach remontowych, takie jak czynności sprawdzające przeprowadzony remont, pobór części z magazynu czy też paliwa albo oleju do naprawianego sprzętu. Innych prac ubezpieczony nie wykonywał, w tym nie zajmował się malowaniem ciągników oraz nie wyjeżdżał do napraw gwarancyjnych poza teren zakładu pracy, do czego byli zatrudnieni inni pracownicy pracujący w pogotowiu technicznym. W Ośrodku była zatrudniona grupa mechaników do dokonywania napraw poza kanałem. Pracę mechanika w kanale remontowym ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków W. C. k. 21v-22v akt sprawy, Z. K. i K. S. k.22v-24 i k.29v-30 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k. 30-30v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.12 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek - w dniu 6 czerwca 2012r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując 29 lat, 6 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych, jak również, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy nie zaliczył żadnego okresu jako pracy w szczególnych warunkach, gdyż oświadczenia świadków nie stanowią środka dowodowego na potwierdzenie pracy w szczególnych warunkach, a wnioskodawca nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W toku procesu W. J. podnosił, że pracował w szczególnych warunkach w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. od 7 września 1967r. do 30 listopada 1990r. na stanowisku mechanika pojazdów w kanale remontowym.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że w pierwszym okresie od 7 września 1967r. do 31 sierpnia 1970r. ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o naukę zawodu, a praktyki w zakładzie pracy odbywały się 3 razy w tygodniu, zaś pozostały czas zajmowała nauka w szkole. Potwierdziły to zeznania świadków W. C. i Z. K. oraz zeznania ubezpieczonego. Niewątpliwie w tym okresie wnioskodawca nie wykonywał pracy stale i w pełnym wymiarze czasu, bowiem był to okres praktycznej nauki zawodu w trakcie uczęszczania do (...) Szkoły Zawodowej, w konsekwencji czego nie można zaliczyć go do pracy w szczególnych warunkach. Następnie od 1 września 1970r. W. J. został zatrudniony na stanowisku stażysty, a wstępny staż pracy miał wynosić 1 rok z możliwością skrócenia do 6 miesięcy. Od dnia 1 kwietnia 1971 r. ubezpieczony otrzymał angaż na stanowisko mechanika ciągnikowego, a od dnia 27 października 1972r. do 26 października 1974r. pełnił zasadniczą służbę wojskową. Do pracy w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. powrócił od dnia 10 sierpnia 1976r. na dotychczasowe stanowisko mechanika ciągnikowego i według angażu na tym stanowisku pracował do lipca 1988r., kiedy to powierzono mu obowiązki mechanika gwarancyjnego. Z zeznań świadków, będących współpracownikami ubezpieczonego w tamtym okresie, oraz zeznań wnioskodawcy wynika, że w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracował on jako mechanik w kanałach naprawczych wykonując remonty ciągników i sprzętu ciężkiego. Po korekcie

zeznań świadka Z. K., który wyjaśnił, że jego pierwsze zeznania dotyczyły bardziej jego zakresu obowiązków niż ubezpieczonego, okazało się, iż W. J., poza naprawą ciągników i sprzętu ciężkiego w kanałach naprawczych, innych prac nie wykonywał, w tym nie realizował czynności przy malowaniu ciągników oraz nie wyjeżdżał do remontów gwarancyjnych poza teren zakładu pracy, bo do tego byli zatrudnieni inni pracownicy pracujący w ramach pogotowia technicznego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał zatem podstawy do uznania, że w okresach od 1 kwietnia 1971 r. do 26 października 1972r. (1 rok, 6 miesięcy i 25 dni) oraz od 10 sierpnia 1976r. do 30 listopada 1990r. (14 lat, 3 miesiące i 20 dni), będąc zatrudnionym w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. stale i w pełnym wymiarze pracował w szczególnych warunkach przeprowadzając naprawy ciągników i sprzętu ciężkiego w przeznaczonym do tego kanale remontowym. Jak wynika z ustaleń Sądu mogło zdarzyć się, że ubezpieczony wykonywał inne czynności poza kanałem, ale miało to miejsce rzadko i było bezpośrednio związane z naprawami dokonywanymi w kanale, gdyż były to czynności sprawdzające stan przeprowadzonych napraw czy też pobór części z magazynu albo paliwa i oleju do naprawianego sprzętu. Prace wykonywane przez ubezpieczonego w w/w zakładzie pracy odpowiadają rodzajowo pracom wykonywanym w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych wymienionym w wykazie A, dziale XIV poz.16 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Po zaliczeniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Państwowym Ośrodku (...) w S. z siedzibą w Ż. do stażu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem uznać, że ubezpieczony w chwili składania wniosku o emeryturę spełniał wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że W. J. przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o świadczenie emerytalne.